

taten er sikket den sidste Konge, det er den, som ikke kan anderledes betegnes efter det Sprog, som bruges i Tractater.

Man har vedblivende ytret Frygt for de russiske Reservationer. Dersom den Tanke var hos den russiske Regjering, at ville løse Holsteen eller Dele af Holsteen fra det danske Monarchi, hvad — spørger jeg — skulde da have forhindret den russiske Keiser fra at forholde sig passiv, rolig, lade være at deeltage i de Forhandlinger, der have fundet Sted, og da, naar det ulykkelige Tilfælde indtraadte, at Frederik den 3dies Mandstamme var udsultet, gjøre sine Fordringer gjældende? Netop den russiske Regjering har jo villet sikke det danske Monarchie derimod (Na!); derfor har den gjort sine Renunciationer, og den har ikke kunnet strække dem videre, naturligviis fordi de yngre Vinter ikke vare repræsenterede ved Forhandlingerne i Warschau. Men der er Ingen, der har kunnet sige den ærede Rigsdagsmand eller de andre ærede Rigsdagsmænd, som frygte saameget for hine Reservationer, om det da ikke kunde være forbeholdt senere Forhandlinger at bringe Sikkerheden til et endnu stærkere Punkt.

Den ærede Taler, som aabnede Forhandlingerne idag, Rigsdagsmanden for Thisted Amts 4de Valgfreds, (J. Knudsen) har ytret den samme Frygt for de russiske Reservationer, og erklæret, at det er denne Frygt, som bestemmer ham til at ville votere imod det egl. Budskab, og tillige, at han vil stemme dette Nei imod det kongelige Budskab, fordi han endnu ikke har seet Skridt, gjorte fra Regjerings Side til at tilveiebringe en Fællesforfatning. Det er sagt fra Ministeriets Side i denne Sal, og jeg gjentager det: Ministeriet venter kun paa denne Sags Antagelse overeensstemmende med det kongelige Budskab for at gjøre de fornødne forberedende Skridt til at tilveiebringe Fællesforfatningen (Hør!).

Naar jeg vender mig til det Foredrag, som er holdt af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad), da gjør jeg det med en høj Grad af Agtelse for Indholdsrigdommen deraf (Na! Hør! Latter. Formanden ringer.) Naar jeg i mange og væsentlige Punkter maa erklære mig afvigende

fra ham, saa gjør jeg det uden at formindste min Agtelse for Indholdsrigdommen af hans Ytringer. Den høitærede Rigsdagsmand har udtalt sin Mening om det nærværende Ministerium, har udtrykt sin Utilfredshed med de mange Misgreb, som det har begaaet. Som et saadant Misgreb nævner han Kundgjørelsen af 28de Januar 1852. Den, som anseer Kundgjørelsen af 28de Januar 1852 og den Ordning af Monarchiet, som ved samme er forberedt, og som jeg haaber, vil blive begrundet, for et Misgreb, maa vel først være paa det Næne med sig selv, maa vel først have erhvervet Bished for, at en anden Ordning havde været mulig (Hør!) ellers kan en saadan Ordning vel være en Ulykke, men det kan ikke være noget Misgreb fra Ministeriets Side (Hør! Monrad: Det er en Misforstaaelse). Jeg skal frit erklære, at jeg ikke anseer den Ordning, som er forberedt ved Kundgjørelsen af 28de Januar 1852, for et Misgreb; jeg anseer den ikke for en Ulykke, jeg anseer den for det Modsatte (Hør!). Jeg skulde troe, at Actstykkerne, som henhøre hertil, og ere den høitærede Rigsdag foreslagte, ville kunne indeholde Data til at bestyrke denne min Mening, og jeg skal ikke her gaae ind paa en Forelæsning angaaende en saadan Sag. Den ærede Rigsdagsmand har ligeledes omtalt sin Mistanke til Regjeringen om, at den muligt kunde tilfigte en Trebeling af Monarchiet, hvad han tidligere har kaldt en foederativ Forbindelse af de forskellige Landsdele, og han har følt sig saa meget mere bevæget til at vedblive med denne Mistanke, som han ikke har kunnet erholde nogen Afvisning deraf af Ministeriet. Jeg skal spørge Enhver nu, som jeg allerede har gjort før: Findes der virkelig i Kundgjørelsen af 28de Januar 1852 noget Spor til den Hensigt at ordne Monarchiet saaledes, som den ærede Rigsdagsmand har antaget? Den Ordning, som er bebudet ved den kongelige Kundgjørelse af 28de Januar 1852, er for samtlige Landsdele den samme, som blev betegnet og bebudet ved Marsprogrammet af 24de Marts 1848 (Nei! Hør!), at sige for de indre Anliggender for Danmark og Slesvig — uheldigviis kunde man dengang Intet betegne for Holsteens Vedkommende. I Marsprogrammet af 24de Marts 1848 blev